

**ПРЕДЛОГ ЗАКОНА
О ПОТВРЂИВАЊУ СПОРАЗУМА ИЗМЕЂУ ВЛАДЕ РЕПУБЛИКЕ
СРБИЈЕ И ВЛАДЕ РЕПУБЛИКЕ АЗЕРБЕЈЏАНА О САРАДЊИ У
ОБЛАСТИ ВАНРЕДНИХ СИТУАЦИЈА**

Члан 1.

Потврђује се Споразум између Владе Републике Србије и Владе Републике Азербејџана о сарадњи у области ванредних ситуација, сачињен у Београду, 8. јуна 2011. године, у оригиналу на српском, азерском и енглеском језику.

Члан 2.

Текст Споразума у оригиналу на српском језику гласи:

**СПОРАЗУМ ИЗМЕЂУ
ВЛАДЕ РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ И
ВЛАДЕ РЕПУБЛИКЕ АЗЕРБЕЈЏАНА О
САРАДЊИ У ОБЛАСТИ ВАНРЕДНИХ СИТУАЦИЈА**

Влада Републике Србије и Влада Републике Азербејџана, у даљем тексту "Стране";

Имајући у виду повећано испољавање прекограничне природе природних непогода као и оних чији је узрок човек, и других ванредних ситуација, потребу за благовременим и ефикасним решењима за питања у вези са тим непогодама и другим ванредним ситуацијама кроз међународну сарадњу и значај координирања заједничких напора обеју држава у овој области;

Узимајући у обзир национално законодавство и постојеће билатералне и мултилатералне међународне правне инструменте у којима Стране учествују;

Потврђујући њихову посвећеност сврси и принципима Уједињених нација и препознајући напоре Уједињених нација у области спречавања катастрофа и других ванредних ситуација и смањења последица и усвојених међународних докумената у овој области;

Истичући значај међународних и невладиних организација у случајевима реаговања на катастрофе и друге ванредне ситуације и пружања помоћи;

Подржавајући напоре Уједињених нација, Европске уније, Северноатлантске организације-Партнерства за мир и других међународних организација и форума;

Подсећајући се да анализе УН-а и других међународних организација показују повећану рањивост на такве ситуације и позив за сложено опхођење према свим нивоима управљања катастрофама и другим ванредним ситуацијама, од превенције и раног упозорења до опоравка, са сврхом успостављања одрживости;

Схватајући да добра билатерална сарадња у области спречавања катастрофа и других ванредних ситуација, спремност и реакција могу спасити животе, као и да могу подстаћи заштиту животне средине и друштвени и економски развој, и подршку стабилности држава Уговорних страна и њихових грађана;

Вођени убеђењем да је сарадња између Уговорних страна у области ванредних ситуација узајамно корисна и да катализује пријатељске односе између двеју држава, води до упозорења на катастрофе и, у овом смислу, доприноси развоју и безбедности двеју Страна;

Договориле су се о следећем:

Члан 1. Предмет

Овај споразум представља општи оквир сарадње у области спречавања катастрофа и других ванредних ситуација, спремност и реакцију, као и услове и процедуре за пружање добровољне помоћи између Уговорних страна у случају ванредних ситуација на територији било које Стране.

Члан 2. Дефиниције

За сврхе овог споразума, следеће дефиниције имају следеће значење:

"Ванредна ситуација" је свака ситуација која има или може имати неповољан ефекат на људе, животну средину или имовину.

"Катастрофа" је сваки догађај или низ догађаја узрокованих природним појавама, незгодама, пожарима или другим ванредним ситуацијама, које утичу на или угрожавају живот или здравље становништва, имовине или животне средине у таквим размерама да подразумевају предузимање мера или учешће специјалних снага и употребу специјалних ресурса.

"Страна која тражи помоћ" је уговорна страна чији су надлежни органи, као што је наведено у члану 3 (2) овог споразума, упутили другој Уговорној страни писани захтев за помоћ;

"Страна која пружа помоћ" је уговорна страна чији надлежни органи, као што је наведено у члану 3 (2) овог споразума, пружају помоћ Страни која је сачинила захтев;

"Спасилачки тим" је специјално обучена, формација експерата Стране која пружа помоћ, која није војног карактера, са адекватном опремом, спасилачким псима и залихама за помоћ;

"Опрема" су материјали, техничка и превозна средства, лекови и медицинска опрема, као и појединачна опрема чланова спасилачког тима и/или експерата;

"Залихе за помоћ" су добра и материјали намењени за слободну испоруку од "Стране која пружа помоћ" за потребе жртава "Стране која тражи помоћ".

Члан 3. Надлежни органи и Тачке контакта

(1) Ради спровођења овог споразума, Стране сарађују путем својих надлежних органа у складу са својим националним законодавствима.

(2) Надлежни органи по овом споразуму су следећи:

- За Републику Србију: Министарство унутрашњих послова, Сектор за ванредне ситуације;
- За Републику Азербејџан: Министарство за ванредне ситуације.

(3) Ради спровођења овог споразума, надлежни органи Уговорних страна, као што је наведено у ставу (2) овог члана, су овлашћени да успостављају директан контакт.

(4) Надлежни органи одређују једну или више тачака контакта у сврху обавештавања и размене информација у ванредним ситуацијама. Надлежни органи обезбеђују неометано функционисање тачака контакта.

(5) Стране одмах обавештавају једна другу писаним путем, дипломатским каналима, о свакој промени у надлежним органима.

Члан 4. Области и методе сарадње

(1) У складу са националним законодавством, надлежни органи Страна у оквиру својих надлежности развијају сарадњу и помажу једна другој у следећим областима:

(а) Пружању добровољне помоћи и информација на захтев у случају катастрофе или друге ванредне ситуације, или претње од њиховог дешавања;

(б) Снабдевању спасилачких тимова опремом;

- (в) Размени научних, техничких и правних информација, методолошке и друге литературе, видео и фотографског материјала;
 - (г) Размени искустава и добрих пракси у развоју научно применљивих и истраживачких задатака, тестирању производа и активности експерата у области заштите и спасавања од пожара, као и у области цивилне заштите;
 - (д) Организовању и одржавању заједничких експертских састанака, седница, семинара и конференција;
 - (ђ) Организовању и спровођењу заједничких обука експерата и спасилачких тимова, на реципрочној основи;
 - (е) Организовању заједничких програма обуке, као и размене и обуке експерата, укључујући размену инструктора из релевантних едукативних центара и институција, на захтев сваке Уговорне стране;
 - (ж) Промовисању научних истраживања, моделирању, планирању, елаборацији и учешћу заједничких пројеката;
 - (з) Организовању и одржавању догађаја усмерених ка подизању свести заједнице, за случајеве катастрофа и ванредних ситуација,
 - (и) Планирању, организовању и спровођењу акција ради спречавања и гашења пожара, као и ограничавању и ликвидацији последица тих пожара.
- (2) Надлежни органи Страна, у складу са чланом 3. (2) овог споразума, могу такође успоставити друге облике сарадње, а могу формирати и радне групе у складу са националним законодавством Страна.
- (3) Стране пружају једна другој помоћ у случају катастрофа или ванредних ситуација, у оквиру својих капацитета.
- (4) Трошкове размене експерата итд. сноси Страна која их шаље, осим ако се стране не договоре дугачије.

(5) Размена опреме, материјала, других залиха и услуга неопходних за постизање сврхе овог споразума, обавља се у складу са националним законодавством и статуторним одредбама сваке Уговорне стране.

Члан 5. Протоколи

Како би се обезбедила оперативна сарадња по овом споразуму, надлежни органи Страна могу закључити протоколе, који су саставни део овог споразума.

Члан 6. Процедуре за сарадњу и пружање добровољне помоћи

(1) Сарадња између Уговорних страна у складу са чланом 4. овог споразума се постиже на основу писаног захтева, на енглеском језику.

(2) У захтеву се наводи врста, скала, локација, време и тренутно стање катастрофе или друге ванредне ситуације у земљи која тражи помоћ; информације за предузете акције и планиране акције за управљање катастрофом или другом ванредном ситуацијом; врсте и приоритети помоћи коју захтевају спасилачки тимови и/или експерти, опрема и средства подршке.

(3) У ванредним ситуацијама, захтев се може упутити усмено само ако се писмена потврда пошаље у року од 24 часа.

(4) Уговорна страна којој је захтев упућен одговара на исти у складу са доступним средствима и у складу са својим националним законодавством.

(5) Помоћ се може пружити слањем спасилачких тимова и/или експерата и обезбеђивањем ресурса за потребе повређених.

(6) Превоз спасилачких тимова и/или експерата, који су послати да пруже помоћ, и опрема и мере подршке, може се обавити ваздушним, копненим или поморским путем.

(7) Трошкове превоза до Стране која тражи помоћ сноси Страна која пружа помоћ.

Члан 7.

Процедуре преласка границе и правила боравка спасилачких тимова и/или експерата

(1) Страна која тражи помоћ предузима све могуће мере за олакшано прелажење границе од стране спасилачких тимова и/или експерата Стране која пружа помоћ.

(2) Вођа спасилачког тима даје на увид званичницима који контролишу границу Стране која тражи помоћ, следећа документа на енглеском језику, оверена од стране надлежних органа Стране која пружа помоћ:

(а) документ попуњен у стандардном облику одобрен од стране надлежних органа Страна, у коме се наводе овлашћења спасилачких тимова и/или експерата и сврха њиховог доласка на територију Стране која тражи помоћ;

(б) списак чланова спасилачких тимова и/или експерата и списак опреме и возила;

(в) списак њихових залиха за помоћ.

(3) Возачи ће дати на увид одговарајуће возачке дозволе за возила и потврде о регистрацији истих.

(4) После подношења на увид захтева регулисаних чланом 6. (2) овог споразума и важећих идентификационих докумената, релевантни државни званичници Стране која тражи помоћ издају визе или одобрења за боравак чланова спасилачког тима и/или експерата у складу са националним законодавством које је на снази и/или са закљученим билатералним споразумима.

(5) Процедура за прелазак границе Стране која тражи помоћ, од стране спасилачких тимова са спасилачким псима и њихов боравак на територији поменуте Стране одређују се у складу са правилима карантина поменуте Стране.

(6) Чланови спасилачког тима могу носити униформе у држави Стране која захтева помоћ. Спасилачки тим Стране која пружа помоћ је овлашћен да носи сопствена обележја на аутомобилима унутар територије Стране која тражи помоћ.

(7) Чланови спасилачке екипе и / или експерти ће поштовати национално законодавство Стране која тражи помоћ током њиховог боравка на територији ове Стране .

Члан 8.

Преношење опреме и залиха за помоћ преко границе

(1) Стране ће обезбедити олакшану процедуру по преношењу опреме и залиха за помоћ преко границе, осим у случајевима када је то за посебне робе другачије прописано.

(2) Члановима спасилачког тима или лицима која су послата да пруже помоћ није дозвољено да носе оружје и муницију на територији Стране која тражи помоћ.

(3) Рестрикције и забране применљиве на преношење добара преко границе се не примењују на опрему и средства за помоћ по овом споразуму. Опрема с мора вратити из земље Стране која тражи помоћ, изузев ако поменута опрема није уништена током употребе у истој, или је остављена као средство помоћи. Свака опрема која је остављена као залиха за пружање помоћи детаљно се описује у записнику од стране вође спасилачког тима, разврстана по врсти, количини и локацији, и оверава се од стране надлежних органа Стране која тражи помоћ. По завршетку мисије надлежни органи Страна дужни су да горе наведени записник поднесу царинској служби за потребе царинске контроле.

(4) Исте одредбе се даље примењују на увоз лекова, у земљу Стране која тражи помоћ, који садрже психоактивне контролисане супстанце, као и на обрнути транспорт неупотребљених количина до Стране која пружа помоћ. Свако такво кретање добара се не третира као увоз и извоз са становишта међународних споразума о лековима који садрже психоактивне контролисане супстанце. Поменути лекови се могу увозити искључиво у количинама које су потребне за сврхе медицинске неге и могу се користити искључиво од стране квалификованог медицинског особља у складу са националним законодавством Стране која тражи помоћ. У том случају, вођа спасилачког тима даје на увид граничним званичницима декларацију која наводи номенклатуру и количину лекова који садрже психоактивне контролисане супстанце. Када је реч о неупотребљеним количинама, вођа тима израђује нацрт записника, оверавају га надлежни органи Стране која тражи помоћ, наведени у члану 3. (2) овог споразума, и даје се на увид званичницима царинске контроле по завршетку мисије ради њиховог враћања назад на државну територију Стране која пружа помоћ.

(5) Страна која тражи помоћ може контролисати употребу и складиштење горепоменутих лекова, опреме и средстава помоћи.

Члан 9.

Коришћење ваздухоплова

- (1) Ваздухоплов се може користити за брзи превоз спасилачких тимова и/или експерата као и за обезбеђивање помоћи у катастрофама и другим ванредним ситуацијама по овом Споразуму.
- (2) Летови ваздухоплова се обављају у складу са инструментима Организације међународног цивилног ваздухопловства (ИКАО) и националног законодавства Уговорних страна.
- (3) Ваздухоплов поменут у претходном ставу може да прелети територију друге Уговорне стране, као и да слети и полети ван међународних аеродрома и регистрованих писти, на местима наведеним од стране Директората цивилног ваздухопловства Републике Србије или Управе државног цивилног ваздухопловства Републике Азербејџана, у складу са правилима за извођење летова за сваки појединачни случај, а у складу са статуторним оквиром Уговорних страна.
- (4) Употреба ваздухоплова током спасилачких операција се мора одмах пријавити надлежним органима по ставу 3 овог члана, пружајући им тачне податке у вези са врстом и регистрационим бројем ваздухоплова, посаде, терета, времена поласка и захтеване руте и места слетања.
- (5) Члан 7. овог споразума се примењује на посаду ваздухоплова и чланове спасилачког тима који се њиме превози.
- (6) Члан 8. овог споразума се примењује на ваздухоплов, опрему и средства помоћи која се њиме превозе.
- (7) Граничну и царинску контролу ваздухоплова обављају релевантна надлежна гранична и царинска тела Стране која тражи помоћ на месту слетања поменутог ваздухоплова.
- (8) Коришћење војног ваздухоплова је подложно брзој писменој сагласности Стране која тражи помоћ.

Члан 10.**Координација и управљање операцијама помоћи у катастрофама и другим ванредним ситуацијама**

(1) Координација и управљање операцијама помоћи у катастрофама и другим ванредним ситуацијама је одговорност надлежних органа Стране која тражи помоћ.

(2) Страна која тражи помоћ обавештава вође спасилачких тимова и /или експерте о развоју ситуације у области захваћеној катастрофом и на местима означеним за активност и обезбеђује, где је то потребно, преводиоце и средства комуникације са оперативним штабовима.

(3) Спасилачки тимови и/или експерти морају бити способни за самосталне и независне операције у року од 24 часа после времена доласка у област захваћену катастрофом.

Члан 11.**Трошкови операција помоћи у катастрофама и другим ванредним ситуацијама**

(1) Страна која пружа помоћ нема право на надокнаду било којих трошкова помоћи од Стране која тражи помоћ. Ово се даље примењује на све трошкове настале као резултат коришћења, штете или губитка опреме, изузев ако штета или губитак опреме нису настали као искључива грешка званичника или држављана Стране која тражи помоћ.

(2) Став 1 се не примењује уколико су трошкови помоћи у потпуности или делимично надокнађени по међународним инструментима и механизмима.

(3) Страна која тражи помоћ сноси трошкове спасилачких операција, спроведених на њен захтев, од стране појединаца или правних лица, које су биле омогућене посредовањем Стране која пружа помоћ.

Страна која тражи помоћ обезбеђује могућа лечења спасилачким тимова и/или експертима које је послала Страна која пружа помоћ, који су у ванредном стању као и логистичку подршку током њихове мисије. Страна која тражи помоћ обезбеђује из својих средстава хитну медицинску помоћ за чланове спасилачких тимова, односно експерте које је послала Страна која пружа помоћ, а која је последица учешћа у пружању помоћи.

Члан 12. Одбијање помоћи

(1) Уколико надлежни органи једне од Уговорних страна сматрају да испуњење одређених захтева може оштетити или угрозити њена суверена права, националну безбедност или друге важне интересе, или је реч о кршењу њеног унутрашњег законодавства, они могу у потпуности или делимично одбити сарадњу или поставити услове ради спровођења захтева.

(2) Надлежни органи Страна би без одлагања требало да писмено буду обавештени у случају доношења одлуке о делимичном или потпуном одбијању спровођења захтева, уз навођење разлога за одбијање.

Члан 13. Предаја информација, материјала, података и техничке опреме трећим земљама

Предаја информација, материјала, података и техничке опреме, примљене применом овог споразума трећим земљама, може се извршити једино уз претходну писмену сагласност Стране која их је обезбедила.

Члан 14. Одговорност

(1) Када званичници (представници надлежних органа, чланови спасилачких тимова и /или експерти) једне од Страна делају на територији друге Стране, Страна домаћин је у складу са својим законодавством, одговорна за сву штету коју су проузроковали током периода акција, а када је реч о одговорности ових званичника, они се подједнако третирају као и званичници надлежног органа Стране која тражи помоћ.

(2) Када је штета, поменута у ставу 1, резултат грубог немара или намерног незаконитог понашања, страна домаћин може затражити од Стране пошпиљаоца да надокнади штету у висини суме која је била послата повређенима или онима које су они овластили.

Члан 15. Накнаде

У случају смрти или повреде чланова тима који су деловали на територији друге Уговорне стране, трошкови надокнаде штете су у

надлежности Стране која тражи помоћ, у складу са њеним националним законодавством.

Члан 16.

Комуникација приликом операција пружања помоћи у случајевима катастрофа или других ванредних ситуација

Надлежни органи поменути у члану 3. (2) овог споразума обезбеђују све неопходне мере за успостављање поуздане комуникације за потребе спасилачких тимова и/или експерата на месту операција пружања помоћи у случају катастрофе или друге ванредне ситуације.

Члан 17.

Прекидање операција помоћи у случајевима катастрофа или других ванредних ситуација

Спасилачки тимови и/или експерти прекидају активности одмах након писменог захтева од стране надлежних органа Стране која тражи помоћ.

Члан 18.

Поравнање спорова

Сви спорови који могу произаћи из примене овог споразума а који се не могу решити путем преговора између надлежних органа, морају се поравнати путем дипломатских канала.

Члан 19.

Други међународни споразуми

Овај споразум не доводи у питање права и обавезе Уговорних страна произашле из других међународних споразума који су на снази у њиховим државама.

Члан 20.

Коначне одредбе

(1) Овај споразум ступа на снагу од датума пријема последњег обавештења којим Стране обавештавају једна другу, путем дипломатских канала, о завршетку националних процедура за ступање на снагу.

(2) Овај споразум закључује се на неодређени временски период. Свака Страна може раскинути овај споразум уз писмено обавештење упућено другој Страни, путем дипломатских канала. Сваки такав

раскид ступа на снагу након истека периода од шест месеци од датума пријема обавештења.

(3) Овај споразум може се изменити и допунити уз узајамну сагласност Страна, исказану писменим путем. Измене и допуне ступају на снагу одлуком о ступању на снагу самог Споразума и чине саставни део истог.

Сачињено у Београду, дана 8. јуна 2011. године у два истоветна примерка, на српском, азерском и енглеском језику, од којих су сви текстови веродостојни. У случају било каквих неслагања у интерпретацији меродаван је текст на енглеском језику.

За Владу Републике Србије
Министар спољних послова

Вук Јеремић

За Владу Републике Азербејџан

Елмар Мамадјаров

Члан 3.

Овај закон ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у „Службеном гласнику Републике Србије – Међународни уговори”.

О Б Р А З Л О Ж Е Њ Е

I. Уставни основ за доношење закона

Уставни основ за доношење Закона о потврђивању Споразума између Владе Републике Србије и Владе Републике Азербејџан о сарадњи у области ванредних ситуација (у даљем тексту: Споразум), садржан је у члану 99. став 1 тачка 4. Устава Републике Србије, према којој је у надлежности Народне скупштине да потврђује међународне уговоре када је законом предвиђена обавеза његовог потврђивања.

II. Разлози за доношење закона

Споразум између Владе Републике Србије и Владе Републике Азербејџан о сарадњи у области ванредних ситуација потписан је у Београду, 8. јуна 2011. године. Потписан је на основу Закључка Владе Републике Србије којим је утврђена основа за закључивање, и усвојен текст Споразума. Споразум је закључен јер је постојала обострана воља да се сарадња две државе у случају ванредних ситуација, природних непогода и оних чији је узрок човек, унапреди и одреди међународним уговором.

III. Оцена потребе финансијских средстава за спровођење закона

За примену овог закона није потребно обезбедити додатна финансијска средства из буџета Републике Србије.